

*Mixail Nuaym***Gözlərini yum ki, gör...**

Bir gün sənin səmanı buludlar sarsa əgər,
Yum gözlərini, yum ki,
Buludlar arxasında ulduzları görəsən.

Bir gün sənin bu dünyanın qara bürünsə əgər,
Yum gözlərini, yum ki,
Qar altında uyuyan yamacları görəsən.

Bir gün mübtəla olsan bir əlacsız dərdə sən,
Yum gözlərini, yum ki,
Sən o dərdin içində min bir dəva görəsən.

Bir gün ölüm yetişib ağzın açanda qəbir,
Yenə yum gözlərini... Gözlərini yum ki, sən
Qəbirdəki həyatın beşiyini görəsən.

Yol

Bir qızmar səhrada yolunu azmış
Əsgərlər kimiyik, dinlə, ey oğlum!

Geri qayıtmaqdır bircə arzumuz,
Amma unutmuşuq, harda yolumuz...

Düşüb izə, səpələndik səhraya,
Yolu xəbər aldıq qızmar günəşdən.

Gah orda, gah burda iz axtararaq,
Hətta kömək umduq daşdan-kəsəkdən.

Bir ömür keçəcək bu axtarışda,
Qurtuluş yolunun başqa yerdə yox,

Yalnız içimizdə var olduğunu
Nəhayət, anlayıb dərk edənədək...

Amma o vaxtadək sanki sürgünük
Acılar, əzablar çəkəcəyik biz.

Yoxuşlar, enişlər dolaşacağıq,
Yenə keşməkeşlər yaşayacağıq...

Nə qədər o yolla görüşməmişik,
Hələ çatmamışıq arzuya-kama,

Gecələr azacıq sakitlik tapıb
Səhər açılarda oyanacağıq...

***

Yanaqlardan bəhs elə! Dünənə qədər hələ
Öz gözəlliyi ilə o qatil yanaqlardan!

İmanlıya küfrdən, kafirlərə imandan
Onlar söz açırdılar. Döyüşürük hər zaman

Biz onların uğrunda - nələr vermədik qurban!..
Gecələri diz çöküb qarşısında yalvardıq...

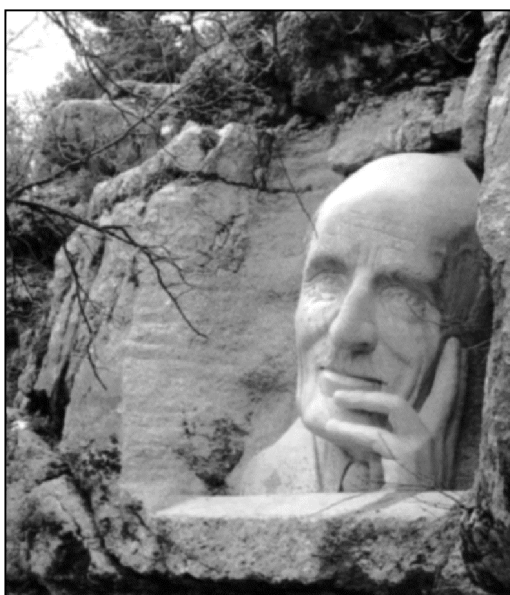
Qəlbimizi dağladığıq, göz yaşları incitək
Düzüldü gözümüzədə... Gəldik, ruhu doyuraq.

Kamil baxışımızla... Heyrət! Görmədik heç nə,
Biz qumlar arasında sürünən qurddan özgə...

Vay olsun, bir xəyalı gözəl görən qəlbə, vay!
Onun gözəlliyini puç eləyən ağla, vay!

***

Danış mənə nəfəsdən! Torpaqdan, sudan olan
Adəmə həyat verən nəfəsdən danış mənə!

Ey nəfəs! Göstər bizə bu zülmətdə bir işıq!
Göstər bizə bir işıq, artır korluğumuzu...

Həyatı geyinmədik əynimizə dünyada,
Yalnız fani həyatın libasına büründük...

Biz rahatlıq istədik, bəlaya düçar olduq,
Torpaqdan yaradıldıq, amma bunu unutduq...

Bəs olmadı yer bizə, göyə də əl çatmadı...
Bəs o ilahi nəfəs hardadır, söylə, harda?

Bu varlıq yox olandan o qərar tutdu harda?
Bəlkə, dərdədən sığınıb Allahın dərgahına?

Ya onu büküb qədər? Amma nə vaxta qədər?!
Yoxsa havaya döndü yenə də əvvəlkitək?..

Danış mənə həyatdan, mənə həyatdan danış!
Nəfsimin qarşısında hesabat verə bilim...

Bəlkə, onda ümid var, sinəmdə gizli qalan
Alovunu artırmaz, daha da alovlanmaz...

Zamanı qınama...

Zamanı qınamağın nə faydası, qınama -
Səsini eşidəcək qulağı yox ki onun...

Heç gözü də yoxdu ki, görsün qəm zülmətində,
Dərdin qaranlığında səni sancan əqrəbi.

Axı onu döyünən bir qəlbi də yoxdu heç,
Ağlamaqdan quruyub daha göz-bəbəyi də...

Ey dostum, onun üçün, söylə, axı nə fərqi,
Ya açmış yaz çiçəyi, ya da xəzan sovurmuş?..

Axı nə fərqi, söylə, onun üçün, ey dostum,
Ya dərdlinin fəryadı, ya da sevinc nəğməsi?..

Nə fərqi, beşiyində bir körpə gülümsəyir,
Ya ümitsiz, çarəsiz bir qoca inildəyir?..

Ya taleyindən razı, ya da qəzəbli asi,
Ey dostum, onun üçün, söylə, axı nə fərqi?..

Ya qalib, ya da məğlub - ona hamısı birdir,
Burda bir ədalət var, görməsən də onu sən...

Zamanı qınamağın nə faydası, qınama!
Səsini eşidəcək qulağı yox ki onun...

Onlar sənin kölgəndir, dostum, nə qaribədir,
Aldatdı dəfələrlə səni öz kölgələrin...

Ərəbcədən tərcümə etdi:

Mahir HƏMİD